

mer, *Thora Knudsen, Camilla Nielsen og Louise Nørhund*.

Komitéen henvendte sig til en Del Foreninger og opfordrede dem til at sende Repræsentanter til Kongressen og Tilskud til Kongressfondet. En Sum af 18,000 Kr. anslog den hollandske Komité for nødvendig. Heraf havde dog engelske og hollandske Kvinder i Forvejen garanteret for store Beløb.

Resultatet for Danmarks Vedkommende blev, at følgende Repræsentation blev anmeldt til den danske Komité: *Andrea Brochman og Camilla Nielsen* for Socialdemokratisk Kvindeforening, *Henriette Crone* for Kvindelige Trykkeriarbejdere, *Thyra Manicus-Hansen*, for Keramisk Malerforening, *Louise Nørhund* for Bureau for Opretholdelse af internationalt Samarbejde, *Clara Tybjerg* for Danske Kvinders Nationalraad og *Gyrithe Lemche og Th. Daugaard* for Dansk Kvindesamfund,* og sidstnævnte ogsaa for Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund.

Arbejdet.

Den hollandske Komité havde udpeget to Kvinder fra hvert af de Lande, der havde meldt Deltagelse, til at være Medlemmer af en forberedende Resolutionskomité, der skulde overveje de til det udsendte foreløbige Program indsendte Forslag.

Følgende Medlemmer af denne Komité mødtes den 20. April 1915 paa Hotel »Victoria« i Amsterdam: *Chrystal Macmillan og Kathleen Courtney*, England, — *Lida Gustava Heymann*, Tyskland, — *Fanny Fern Andrews*, Forenede Stater, — *Anna Kleman og Else Hansson*, Sverige, — *Mia Boissevain og Aletta Jacobs*, Holland, — og *Th. Daugaard*, Danmark.

Efterhaanden tiltraadtes Komitéen af: *Jane Addams*, Forenede Stater, — *Anita Augsburg*, Tyskland, — *Vilma Glücklich og Rosika Schwimmer*, Ungarn, — *Leopoldine Kulka og Olga Misar*, Østrig, — *Rose Genoni*, Italien, — *Emely Arnesen og Louise Keilhau*, Norge, — og *Clara Tybjerg*, Danmark.

Komitéen var fuldtallig til Ste-

de ved de sidste Møder ang. Ordlyden af de mange Resolutioner, til hvilke der var indsendt Ændringsforslag i et Antal af over 50. Disse skulde altsaa drøftes og behandles af Komitéen paa de tre Hovedsprog, og dette i Forbindelse med den Kendsgering, at Spørgsmaalene i mere end teknisk Henseende var vanskelige, stillede store Krav til Komitéens Arbejdsevne, Indsigt og Takt. Men allerede i dette omfattende Forarbejde følte man den Forstaaelse af Solidaritetstanken, som blev Kongressens smukkeste Prydelse fra Begyndelse til Ende.

Den 28. April Kl. 10 kunde *Jane Addams*, den bekendte Amerikanerinde, der var vor ligevægtige, parlamentariske Præsident ved alle de anstrængende Forretningsmøder, aabne en Kongres, der med Tilhørerne talte ca. 2000.

Og den 1. Maj Kl. 12½ Form. kunde hun slutte Kongressen og forelægge Offentligheden følgende af Kongressen vedtagne

Resolutioner.

Kvinder og Krig.

1. Protest.

Vi Kvinder, forsamlede til international Kongres, protesterer imod Krigsvanviddet og Krigsrædslerne, der medfører en hensynsløs Oftring af Menneskeliv og Ødelæggelse af meget af det, som Humaniteten har været Aarhundreder om at bygge op.

2. Kvinders Lidelser under Krig.

Denne internationale Kvindekongres erklærer sig i Uoverensstemmelse med den Aftagelse, at Kvinder kan beskyttes under den nuværende Maade at føre Krig paa, og den nedlægger sin alvorlige Protest mod den Uret, som Kvinder i Krigstider er Ofre for, og især mod de grufulde Voldshandlinger mod Kvinder, som ledsager enhver Krig. —

Skridt henimod Fred.

3. Om Fredsafgørelsen.

Denne internationale Kongres, der bestaar af Kvinder fra forskellige Nationer, af forskellige Klasser, Trosbekendelser og Partier, forener sig i at udtrykke sin Medfølelse med alle, som lider under Krigen, til hvilken Nation, de end hører, og

som kæmper for deres Land eller stønner under Krigens Byrder.

Da Flertallet af Folket i hvert af de for Tiden krigsførende Lande føler sig overbevist om, at de ikke kæmper som Angribere, men i Selvforsvar for deres nationale Eksistens, kan der ikke være uforsonlige Vanskeligheder imellem dem, tværtimod, deres fælles Ideal giver et Grundlag, paa hvilken en højmodig og ærefuld Fred maa kunne slutes. — Denne Kongres opfordrer derfor indtrængende Regeringerne Verden over til at standse denne Blodsudgydelse og paabyde Fredsforhandlinger. Kongressen kræver, at den Fred, der følger, skal blive varig, og derfor hvile paa Retfærdighedsprincipper, og i disse indbefattet de Principper, som denne Kongres har givet Udtryk for i efterfølgende Resolutioner 5, 6, 7, 8 og 9.

4. Vedvarende fortsat Mægling.

Denne internationale Kvindekongres beslutter at opfordre de neutrale Lande til at gøre Skridt til at danne en Konference af neutrale Nationer, som uopholdelig skal tilbyde vedvarende Mægling, saaledes at Konferencen opfordrer hver af de krigsførende Magter til at fremkomme med Forslag, og selv vedvarende og samtidig forelægger Forslag som Forhandlingsgrundlag.

Principper for Opnaaelse af en varig Fred.

5. National Selvbestemmelsesret.

Da denne internationale Kvindekongres anerkender Folkenes Ret til Selvstyre, stadfæster den den Opfattelse, at intet Territorium skal kunne overdrages uden Samtykke fra de i dette boende Mænd og Kvinder, og den ivrer imod, at Selvstyre og et demokratisk Parlament skulde kunne nægtes noget Folk. —

6. Forhandling og Voldgift.

Denne internationale Kvindekongres, som nærer den Overbevisning, at Krig er Fornægtelse af Fremskridt og Civilisation, anmoder indtrængende alle Nationers Regeringer om at enes om at henvise fremtidige internationale Stridigheder til Forhandling og Voldgift. —

7. Internationalt Pres.

Denne internationale Kvindekongres anmoder indtrængende alle Na-

*) Gyrithe Lemche blev desværre i sidste Øjeblik forhindret i at rejse, saaledes at D. K. kun havde en Repræsentant paa Kongressen.